

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตามแนวคิดของครูผู้สอน และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตามความแนวคิดของครูผู้สอน จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนของ ครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูสายผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติ t-test และ F-test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ครูผู้สอน ของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 278 คน เพศชาย 108 คน คิดเป็นร้อยละ 38.85 เพศหญิง 170 คน คิดเป็นร้อยละ 61.15 ครูผู้สอนระดับการศึกษาปริญญาตรี 185 คน คิดเป็นร้อยละ 66.55 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.45 ครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 ครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 -10 ปี 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.22 ครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอน 10 ปีขึ้นไป 158 คน คิดเป็นร้อยละ 56.33
2. พฤติกรรมในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ รายละเอียดของแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

2.1 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้อยู่ในภาพรวม พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ในรายชื่อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง รองลงมาคือ ผู้บริหารวางแผนการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระ ผู้บริหารให้คำปรึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างหลากหลาย ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดมุมการเรียนรู้ในห้องเรียน

2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายชื่อพบว่า อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร รองลงมาคือ 4 ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการสำรวจแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น, ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำสาระการเรียนรู้ในท้องถิ่น, ผู้บริหารจัดทำ จัดหาเอกสารหลักสูตรให้ครูใช้ในการใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และผู้บริหารนำผลประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตร

2.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และในรายชื่อพบว่า อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน รองลงมาคือค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ ผู้บริหารใช้เทคนิคการนิเทศหลายรูปแบบ และผู้บริหารมีการวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารจัดทำปฏิทินและตารางการนิเทศภายในโรงเรียน

2.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายชื่อพบว่า อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ ผู้บริหารติดตามให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหา พัฒนาวีธี หรือนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของครู และผู้บริหารดำเนินการรวบรวม จัดระบบข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้ครูเผยแพร่ขยายการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ครูผู้สอนที่มี

เพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านระดับการศึกษาของครูผู้สอนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามประสบการณ์ของครูผู้สอน พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ประสบการณ์การสอนของครูผู้สอนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. พฤติกรรมในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมพบว่าพฤติกรรมพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้อันเป็นเช่นนี้เป็นเพราะการส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ เป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อันเป็นเช่นนี้ ซึ่งจะส่งเสริมให้การศึกษามีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของอนันต์ รุ่งประพันธ์ (2540, หน้า 68) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้รับรางวัลดีเด่นกับไม่ได้รับรางวัลดีเด่นในจังหวัดชัยนาทผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม

1.1 พฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้อันเป็นเช่นนี้ของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยนักเรียนเป็นสำคัญ ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้อันเป็นเช่นนี้เป็นหน้าที่หลักและสำคัญยิ่งของบุคลากรทางการศึกษา เป็นหน้าที่หนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องกระทำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธเนศ ขำเกิด (2541, หน้า

28) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้อย่างมีความสำคัญของการเรียนรู้ไม่ได้อยู่ที่ตัวเนื้อหาแต่อยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ (Process) เป็นการเรียนรู้วิธีที่เรียน (Learn how to learn) และคุณลักษณะของบุคคลแห่งการ เรียนรู้ที่เป็นผลผลิตจากกระบวนการดังกล่าวคือ การเป็นบุคคลที่มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการ เรียนรู้ที่เป็นระบบ มีทักษะทางสังคมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการสื่อสาร มีทักษะในการแก้ปัญหาได้ ในทุกสถานการณ์ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการศึกษาของสวส์ดี เมฆพยับ (2536, หน้า 41) ได้ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัย พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติจริงมีบทบาทอยู่ในระดับมาก และการศึกษาของประทวน บุญรักษา (2538, หน้า 118) ได้ศึกษาผลการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า ผลการบริหารวิชาการด้านงานวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการสำรวจแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น , ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำสาระการเรียนรู้ในท้องถิ่น , ผู้บริหารจัดทำ จัดหา เอกสารหลักสูตรให้ครูใช้ในการใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และ ผู้บริหารนำผลประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะผู้บริหารของโรงเรียนได้ตระหนักความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยการส่งเสริมให้มีการสำรวจแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจะเป็นการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการส่งเสริมให้มีการจัดทำสาระการเรียนรู้ในท้องถิ่น นอกจากนี้การที่ผู้บริหารจัดทำ จัดหา เอกสารหลักสูตรให้ครูใช้ในการใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงเอาใจใส่ ความจริงจัง และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายนโยบายทางการศึกษา จะส่งผลให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน และการที่ผู้บริหารนำผลประเมินการใช้หลักสูตรไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรจะทำให้หลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่น สอดคล้องกับการศึกษาของสวส์ดี เมฆพยับ (2536, หน้า 41) ได้ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัย พบว่า งานด้านหลักสูตร มีบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก และการศึกษาของประทวน บุญรักษา (2538, หน้า 118) ได้ศึกษาผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัย พบว่า ผลการบริหารวิชาการด้านงานหลักสูตรและการนำไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการนิเทศภายในโรงเรียน ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะการนิเทศการจัดการเรียนรู้เป็นการช่วยพัฒนางานวิชาการเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาการจัดการศึกษา ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและวิธีดำเนินการสอน การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้พัฒนางานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสวัสดิ์ เมฆพยับ (2536, หน้า 41) ได้ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัย พบว่าผู้บริหารเห็นว่างานนิเทศการศึกษาปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาของประทวน บุญรักษา (2538, หน้า 118) ได้ศึกษาผลการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า ผลการบริหารวิชาการด้านงานนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญและมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปฏิบัติกรในสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องมีความรู้เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัน เทียนทอง (2546, หน้า 29) ที่กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีขอบเขตอยู่ที่การแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพให้ครูมีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้อให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมีครูเป็นผู้ปฏิบัติการวิจัยเรียกว่า ครูนักวิจัย (Teacher as

Researcher) ซึ่งจะต้องมีพันธกิจ (Mission) ที่จะต้องค้นหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนทุกแห่งจึงส่งเสริมให้ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ไม่แตกต่างกัน และงานวิชาการเป็นงานที่ครูผู้สอนทุกคนจะต้องรู้ และปฏิบัติได้ ทั้งนี้เนื่องจากรานที่ประจำของครูผู้สอนคือ งานวิชาการ

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านระดับการศึกษาของครูผู้สอนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ได้มีการแบ่งวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนในการปฏิบัติงาน มีการแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานวิชาการอย่างเท่าเทียมกัน มีการพัฒนาครูให้มีความความสามารถอย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามประสบการณ์ของครูผู้สอน พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ประสบการณ์การสอนของครูผู้สอนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมัศึกษามีการส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ มีการมอบหมายหน้าที่การงานตามความสามารถ และความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการแบ่งตามประสบการณ์ในการสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 ควรมีการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรมีการพัฒนาในเรื่องของการส่งเสริมให้ครูจัดมุมการเรียนรู้ในห้องเรียนให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรมีการพัฒนาในเรื่องของการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษานี้จะส่งผลให้มีการระดมทรัพยากรต่างๆ ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

1.4 ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรมีการพัฒนาในเรื่องของการจัดทำปฏิทินและตารางการนิเทศภายในโรงเรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ครูมีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง และต่อเนื่อง

1.5 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรมีการพัฒนาในเรื่องของการกระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น ซึ่งการทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนจะทำให้ได้นวัตกรรมทางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของการเรียนรู้ของนักเรียนในชุมชน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ระหว่างโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา